



Teismo praktikos rinkinys

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 16 juni 2022*

”Överklaganden – Miljö – Förordning (EG) nr 1272/2008 – Klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar – Förordning (EU) nr 944/2013 – Klassificering av högttemperatursbeck i toxicitetskategorierna akut 1 (H400) och kronisk 1 (H410) – Upphävande – Skadeståndstalan”

I de förenade målen C-65/21 P och C-73/21 P–C-75/21 P,

angående fyra överklaganden enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 2 februari 2021,

SGL Carbon SE, Wiesbaden (Tyskland) (C-65/21 P),

Química del Nalón SA, tidigare Industrial Química del Nalón SA, Oviedo (Spanien) (C-73/21 P),

Deza a.s., Valašské Meziříčí (Tjeckien) (C-74/21 P),

Bilbaína de Alquitranes SA, Lutzana-Baracaldo (Spanien) (C-75/21 P),

företrädna av M. Grunchard, P. Sellar och K. Van Maldegem, avocats,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska kommissionen, företrädd av A. Dawes, R. Lindenthal och K. Talabér-Ritz, samtliga i egenskap av ombud,

svarande i första instans,

Konungariket Spanien, företrätt av L. Aguilera Ruiz och M.J. Ruiz Sánchez, båda i egenskap av ombud,

Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), företrädd av W. Broere, M. Heikkilä och S. Mahoney, samtliga i egenskap av ombud,

intervenienter i första instans,

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Lycourgos samt domarna S. Rodin, J.-C. Bonichot (referent), L.S. Rossi och O. Spineanu-Matei,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 3 februari 2022 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 SGL Carbon SE, Química del Nalón SA, tidigare Industrial Química del Nalón SA, Deza a.s. och Bilbaína de Alquitranes SA har yrkat att domstolen ska upphäva de domar som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 16 december 2020, SGL Carbon/kommissionen (T-639/18, ej publicerad, nedan kallad den första överklagade domen, EU:T:2020:628), Industrial Química del Nalón/kommissionen (T-635/18, nedan kallad den andra överklagade domen, EU:T:2020:624), Deza/kommissionen (T-638/18, ej publicerad, nedan kallad den tredje överklagade domen, EU:T:2020:627) och Bilbaína de Alquitranes/kommissionen (T-645/18, ej publicerad, nedan kallad den fjärde överklagade domen, EU:T:2020:629) (nedan gemensamt kallade de överklagade domarna), i vilka tribunalen ogillade deras respektive talan om ersättning för den skada som de påstod sig ha lidit till följd av antagandet av kommissionens förordning (EU) nr 944/2013 av den 2 oktober 2013 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om ändring, för anpassning den till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1282/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar (EUT L 261, 2013, s. 5) (nedan kallad den omtvistade förordningen), genom vilken högttemperatursbeck klassificerades som toxiskt i kategorierna akut 1 (H400) och kronisk 1 (H410).

Tillämpliga bestämmelser

- 2 I skälen 5-8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 2008, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 286/2011 av den 10 mars 2011 (EUT L 83, 2011, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1272/2008), anges följande:

”(5) För att underlätta världshandeln och samtidigt skydda människors hälsa och miljön har man inom Förenta nationerna under tolv år omsorgsfullt utarbetat harmoniserade kriterier för klassificering och märkning. Resultatet av detta arbete är det globalt harmoniserade systemet för klassificering och märkning av kemikalier Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals (nedan kallat GHS).

- (6) Denna förordning följer på flera förklaringar, där gemenskapen bekräftat sin avsikt att bidra till en global harmonisering av klassificerings- och märkningskriterier, inte bara på FN-nivå, utan också genom att införliva de internationellt överenskomna GHS-kriterierna i gemenskapslagstiftningen.
- (7) Fördelarna för företagen kommer att bli större när allt fler länder i världen införlivar GHS-kriterierna i sin lagstiftning. Gemenskapen bör gå i spetsen för denna process för att uppmuntra andra länder att följa efter och för att ge gemenskapsindustrin konkurrensfördelar.
- (8) Det är därför nödvändigt att harmonisera bestämmelserna och kriterierna för klassificering och märkning av ämnen, blandningar och vissa särskilda föremål i gemenskapen, med beaktande av klassificeringskriterierna och märkningsreglerna i GHS, men också genom att bygga vidare på den erfarenhet man fått under 40 års tillämpning av gemenskapens befintliga kemikalielagstiftning och genom att behålla den skyddsnivå som uppnåtts genom systemet med harmoniserad klassificering och märkning, med hjälp av dels gemenskapsfaroklasser som ännu inte ingår i GHS, dels gällande märknings- och förpackningsregler.”

3 Artikel 1.1 i förordning nr 1272/2008 har följande lydelse:

”Syftet med denna förordning är att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön och den fria rörligheten för ämnen [och] blandningar... genom att

a) harmonisera kriterierna för klassificering av ämnen och blandningar samt märknings- och förpackningsreglerna för farliga ämnen och blandningar,

...”

4 I artikel 3 första stycket i denna förordning föreskrivs följande:

”Ett ämne eller en blandning som uppfyller kriterierna för fysikaliska faror, hälsofaror eller miljöfaror enligt delarna 2–5 i bilaga I är farlig(t) och ska klassificeras med avseende på respektive faroklass enligt den bilagan.”

5 Artikel 37 i förordningen rör ”[f]örfarandet för harmonisering av klassificering och märkning av ämnen”. I punkt 1 i denna artikel föreskrivs följande:

”En behörig myndighet får lämna ett förslag till kemikaliemyndigheten på en harmoniserad klassificering och märkning av ämnen och, i förekommande fall, på särskilda koncentrationsgränser eller M-faktorer, eller ett förslag till översyn [därav].”

6 Enligt artikel 37.4 i samma förordning ska Europeiska kemikaliemyndighetens (Echa) riskbedömningskommitté – som har inrättats genom artikel 76.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 2006, s. 1, och rättelse i EUT L 136, 2007, s. 3) – anta ett yttrande om ”alla inlämnade förslag enligt [artikel 37.1 eller 37.2] inom 18 månader från mottagandet av

förslaget och ge berörda parter möjlighet att komma med synpunkter”, och kemikaliemyndigheten ska ”vidarebefordra detta yttrande och eventuella synpunkter till kommissionen”.

- 7 Förfarandet för antagande av de föreslagna klassificeringarna föreskrivs i artikel 37.5 i förordning nr 1272/2008 enligt följande:

”Om kommissionen anser att den harmoniserade klassificeringen och märkningen av det berörda ämnet är lämplig ska den utan onödigt dröjsmål lägga fram ett utkast till beslut om att införa det ämnet med dess klassificering och märkningsuppgifter i tabell 3.1 i del 3 i bilaga VI och, i förekommande fall, dess särskilda koncentrationsgränser eller M-faktorer.

...”

- 8 Bilaga I till förordningen har rubriken ”Krav på klassificering och märkning av farliga ämnen och blandningar”. I inledningen till denna bilaga anges bland annat att kriterierna för klassificering av ämnen och blandningar i olika faroklasser anges i bilagan.

- 9 Avsnitt 4.1.1.1 i bilaga I till förordningen har följande lydelse:

”a) *akut toxicitet i vattenmiljön*: ett ämnes inneboende förmåga att skada en vattenlevande organism vid en kortvarig akvatisk exponering för ämnet.

...

g) *kronisk toxicitet i vattenmiljön*: ett ämnes inneboende förmåga att orsaka skadliga effekter på vattenlevande organismer i samband med exponering som bestäms i förhållande till organismens livscykel.

...”

- 10 I avsnitt 4.1.3 i bilagan, med rubriken ”Kriterier för klassificering av blandningar”, föreskrivs följande:

”4.1.3.1. Klassificeringssystemet för blandningar omfattar samma kategorier som för ämnen, dvs. kategorierna akut 1 och kronisk 1–4. För att alla tillgängliga data ska kunna användas för att klassificera en blandnings farliga effekter på vattenmiljön tillämpas följande i förekommande fall:

En blandnings ’relevanta beståndsdelar’ är sådana som är klassificerade [som] akut 1 eller kronisk 1 och förekommer i koncentrationer på minst 0,1 % (w/w), och sådana som är klassificerade som kronisk 2, 3 eller 4 och förekommer i koncentrationer på minst 1 % (w/w), såvida det inte finns skäl att misstänka att en beståndsdel som förekommer i lägre koncentrationer ändå är relevant för att klassificera blandningen som farlig för vattenmiljön (t.ex. när det rör sig om mycket toxiska beståndsdelar, se 4.1.3.5.5). För ämnen som klassificeras som akut 1 eller kronisk 1 ska i regel en koncentration på (0,1/M) % beaktas. (M-faktorn förklaras i avsnitt 4.1.3.5.5).

4.1.3.2. Klassificeringen sker stegvis och är beroende av vilken slags information som föreligger om själva blandningen och de ingående ämnena. I figur 4.1.2 beskrivs hur man går till väga.

Följande moment ingår:

- Klassificering baserad på testade blandningar.
- Klassificering baserad på överbrygningsprinciper.
- Användning av 'sammanräkning av klassificerade beståndsdelar' och/eller en 'additionsformel'."

11 I avsnitt 4.1.3.5.5 i bilagan, med rubriken "Sammanräkningsmetod", föreskrivs följande:

"...

4.1.3.5.5.1.1. När det gäller farokategorierna kronisk 1–3, skiljer sig toxicitetskriterierna med en faktor 10 från en kategori till en annan. Ämnen som klassificerats med hög toxicitet bidrar därför till klassificering av en blandning i en lägre kategori. Beräkningen av dessa klassificeringskategorier måste således grundas på bidraget från alla ämnen som klassificerats som kronisk 1, 2 eller 3.

4.1.3.5.5.1.2. För en blandning som innehåller beståndsdelar klassificerade som akut 1 eller kronisk 1, där den akuta toxiciteten är under 1 mg/l och/eller den kroniska toxiciteten är under 0,1 mg/l (om de inte är snabbt nedbrytbara) och 0,01 mg/l (om de är snabbt nedbrytbara), måste man tänka på att sådana beståndsdelar bidrar till blandningens toxicitet redan vid låga koncentrationer. Aktiva beståndsdelar i pesticider är ofta mycket toxiska för vattenmiljön, och det gäller även en del andra ämnen som metallorganiska föreningar. I dessa fall leder tillämpningen av de normala allmänna koncentrationsgränserna till en 'underklassificering' av blandningen. Därför ska multiplikationsfaktorer användas när det gäller mycket toxiska beståndsdelar i enlighet med avsnitt 4.1.3.5.5.5."

12 Avsnitt 4.1.3.5.5.3 i samma bilaga, med rubriken "Klassificering i toxicitetskategorin akut 1", har följande lydelse:

"4.1.3.5.5.3.1 Först beaktas alla beståndsdelar som klassificerats i kategori akut 1. Om summan av dessa beståndsdelars koncentrationer (i %) multiplicerade med respektive M-faktor är större än 25 % ska hela blandningen klassificeras som akut 1.

..."

13 I bilaga I till förordning nr 1272/2008 föreskrivs följande i avsnitt 4.1.3.5.5.4, med rubriken "Klassificering i toxicitetskategorierna kronisk 1–4":

"4.1.3.5.5.4.1 Först ska alla beståndsdelar som klassificerats som kronisk 1 beaktas. Om summan av koncentrationerna (i %) av dessa beståndsdelar multiplicerade med respektive M-faktor är lika med eller större än 25 % ska hela blandningen klassificeras som kronisk 1. Detta innebär att klassificeringen är klar."

- 14 I avsnitt 4.1.3.5.5.5 i bilagan, med rubriken ”Blandningar med mycket toxiska beståndsdelar”, föreskrivs följande:

”4.1.3.5.5.5.1. Beståndsdelar klassificerade som akut 1 eller kronisk 1 med en toxicitet som ligger under 1 mg/l och/eller kronisk toxicitet som ligger under 0,1 mg/l (om de inte är snabbt nedbrytbara) och 0,01 mg/l (om de är snabbt nedbrytbara) bidrar till blandningens toxicitet även vid låga koncentrationer och ska normalt ges ökad betydelse då sammanräkningsmetoden för klassificering används. För en blandning som innehåller beståndsdelar klassificerade akut 1 eller kronisk 1 ska något av följande användas:

- Den stegvisa metoden i avsnitten 4.1.3.5.5.3 och 4.1.3.5.5.4, där man använder en viktad summa genom att multiplicera koncentrationerna för beståndsdelarna som klassificerats som akut 1 respektive kronisk 1 med en faktor i stället för att bara summera procentandelarna. Detta innebär att koncentrationen av akut 1 i den vänstra kolumnen i tabell 4.1.1 och koncentrationen av kronisk 1 i den vänstra kolumnen i tabell 4.1.2 multipliceras med respektive faktor. Vilka multiplikationsfaktorer som ska användas för dessa beståndsdelar beror på toxicitetsvärdet enligt tabell 4.1.3. Vid klassificeringen av en blandning som innehåller beståndsdelar klassificerade som akut 1 eller kronisk 1 måste den ansvarige således veta vilken M-faktor som ska användas för att kunna använda sammanräkningsmetoden.

...”

Bakgrund till tvisten och den överklagade domen

- 15 SGL Carbon (mål C-65/21 P) är moderbolag i en koncern som framställer kol- och grafitprodukter i vilka högttemperatursbeck är en av ingredienserna. Química del Nalón (mål C-73/21 P), Deza (mål C-74/21 P) och Bilbaína de Alquitranes (mål C-75/21 P) tillverkar detta ämne.
- 16 I punkterna 16–23 i den överklagade domen redogör tribunalen för bakgrunden till tvisten enligt följande:
- ”16 Högttemperatursbeck är, enligt den beskrivning som ges i tabellerna 3.1 och 3.2 i bilaga VI till förordning nr 1272/2008, en restprodukt från destillering av stenkolstjära vid hög temperatur. Det rör sig om ett svart, fast ämne med ett ungefärligt mjukpunktsintervall från 30 °C till 180 °C som främst består av en komplex blandning av aromatiska kolväten med tre eller flera kondenserade ringar. ... Det huvudsakliga användningsområdet för högttemperatursbeck är tillverkning av bindemedel för elektroder avsedda för aluminiumindustrin och järn- och stålindustrin.
- 17 I september 2010 ingav Konungariket Nederländerna i enlighet med artikel 37 i förordning nr 1272/2008 ett förslag med tillhörande dokumentation till kemikaliemyndigheten. Enligt detta förslag skulle högttemperatursbeck klassificeras som cancerogent ämne i kategori 1A (H350), som mutagent ämne i kategori 1B (H340), som reproduktionstoxiskt ämne i kategori 1B (H360FD), som ämne med akut toxicitet i vattenmiljön i kategori 1 (Aquatic Acute 1, H400; nedan kallad akut 1) och som ämne med kronisk toxicitet i vattenmiljön i kategori 1 (Aquatic Chronic 1, H410; nedan kallad kronisk 1).

- 18 Efter att i samband med ett offentligt samråd ha mottagit synpunkter på dokumentationen, överlämnade kemikaliemyndigheten denna till riskbedömningskommittén.
- 19 Den 21 november 2011 antog riskbedömningskommittén ett yttrande om högttemperatursbeck som innebar att Konungariket Nederländernas förslag fick enhälligt stöd. Detta yttrande åtföljdes av ett informationsdokument med riskbedömningskommitténs utförliga bedömning ... och ett dokument där Konungariket Nederländerna bemötte de synpunkter som inkommit med anledning av den dokumentation som upprättats av denna medlemsstat.
- 20 Såvitt avsåg klassificeringen av högttemperatursbeck som ämne med toxicitet i vattenmiljön, angav riskbedömningskommittén i sitt yttrande – i linje med vad Konungariket Nederländerna hade framhållit i sin till kemikaliemyndigheten inlämnade dokumentation – att bedömningen med avseende på toxicitet i vattenmiljön inte kunde grundas på data från undersökningar genomförda med hjälp av WAF-metoden ('water-accommodated fraction'). Som motivering till detta angav riskbedömningskommittén dels att det vid erhållandet av dessa data inte hade genomförts någon bestrålning med ultraviolett ljus trots att vissa av de polycykliska aromatiska kolväten (nedan kallade PAH-ämnena) som ingår i högttemperatursbeck är fototoxiska, dels att de berörda undersökningarna hade genomförts på ett enda prov. I linje med vad Konungariket Nederländerna hade föreslagit i sin till kemikaliemyndigheten inlämnade dokumentation, fann riskbedömningskommittén därför att klassificeringen av högttemperatursbeck måste baseras på ett annat tillvägagångssätt som innebar att ämnet betraktades som en blandning. Konkret betydde detta att det gjordes separata analyser med avseende på effekterna av toxiciteten i vattenmiljön av de sexton i högttemperatursbeck ingående PAH-ämnena som av Environmental Protection Agency (EPA, Förenta staternas miljömyndighet) hade definierats som prioriterade ämnen och för vilka det förelåg tillräckliga effekt- och exponeringsdata. Den metod som beskrivs i avsnitt 4.1.3.5.5 i bilaga I till förordning nr 1272/2008 (nedan kallad sammanräkningsmetoden) användes. Således räknades de erhållna resultaten samman efter det att de olika PAH-ämnena hade åsatts multiplikationsfaktorer (nedan kallade M-faktorer) avsedda att ge mer vikt åt de högradigt toxiska beståndsdelarna i högttemperatursbeck. Enligt riskbedömningskommitténs yttrande visade analysen att högttemperatursbeck borde klassificeras som toxiskt i kategorierna akut 1 (H400) och kronisk 1 (H410).
- 21 Den 2 oktober 2013 antog kommissionen, på grundval av riskbedömningskommitténs yttrande [den omtvistade] förordning[en]. Enligt artikel 1.2 a i och 1.2 b i) i [den omtvistade] förordning[en] jämförd med bilagorna II och IV till samma förordning klassificerades högttemperatursbeck som cancerogent i kategori 1A (H350), som mutagent i kategori 1B (H340), som reproduktionstoxiskt i kategori 1B (H360FD) och som toxiskt i vattenmiljön i kategorierna akut 1 (H400) och kroniskt 1 (H410). Enligt artikel 3.3 i [den omtvistade] förordning[en] skulle denna klassificering tillämpas från och med den 1 april 2016. Av skäl 5 i [den omtvistade] förordning[en] framgår att det såvitt avsåg högttemperatursbeck ansågs att det behövdes en längre övergångsperiod innan den harmoniserade klassificeringen skulle bli obligatorisk, för att aktörerna skulle kunna uppfylla de krav som skulle bli följden av de nya harmoniserade klassificeringarna av ämnen som hade klassificerats som mycket toxiska för vattenlevande organismer med långtidseffekter på vattenmiljön – i synnerhet de krav som anges i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 2008, s. 13) och i bilaga III till det direktivet.

- 22 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 20 december 2013 och registrerades under målnummer T-689/13 väckte [klagandena och flera andra bolag] talan om delvis ogiltigförklaring av [den omtvistade] förordning[en] i den mån som högttemperatursbeck där klassificerades som toxiskt i vattenmiljön i kategorierna akut 1 (H400) och kroniskt 1 (H410).
- 23 Genom dom av den 7 oktober 2015, Bilbaína de Alquitranes m.fl./kommissionen (T-689/13, ej publicerad, EU:T:2015:767), ogiltigförklarade tribunalen [den omtvistade] förordning[en] i den mån som högttemperatursbeck där klassificerades som toxiskt i vattenmiljön i kategorierna akut 1 (H400) och kroniskt 1 (H410).”
- 17 Genom handling som inkom till domstolens kansli den 17 december 2015 överklagade kommissionen domen av den 7 oktober 2015, Bilbaína de Alquitranes m.fl./kommissionen (T-689/13, ej publicerad, EU:T:2015:767).
- 18 I dom av den 22 november 2017, kommissionen/Bilbaína de Alquitranes m.fl. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), ogillade domstolen kommissionens överklagande.

Förfarandet vid tribunalen och de överklagade domarna

- 19 Genom ansökningar som inkom till tribunalens kansli den 23 oktober 2018 väckte klagandena och två andra bolag var för sig talan om skadestånd för den skada som de ansåg sig ha lidit till följd av den rättsstridiga klassificeringen i den omtvistade förordningen av högttemperatursbeck bland ämnena i toxicitetskategorierna akut 1 (H400) och kronisk 1 (H410).
- 20 Klagandena har hävdad att den rättsstridiga karaktären av denna klassificering, vilken slogs fast i tribunalens dom av den 7 oktober 2015, Bilbaína de Alquitranes m.fl./kommissionen (T-689/13, ej publicerad, EU:T:2015:767), bekräftad i domstolens dom av den 22 november 2017, kommissionen/Bilbaína de Alquitranes m. fl. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), utgör en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter. Klagandena har vidare hävdad att denna rättsstridighet har orsakat dem en ekonomisk skada på 1 022 172 euro jämte ytterligare kostnader: För det första, de kostnader som uppkommer till följd av anpassningen av förpackningen och transportmetoderna såsom de följer av Förenta nationernas typförordningar för transport av farligt gods, det vill säga bland annat Europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg, förordningen om internationell järnvägstransport av farligt gods och den internationella sjökoden för farligt gods. För det andra, de extra kostnader som uppkommit till följd av den klassificering som föreskrivs i den omtvistade förordningen i syfte att uppdatera säkerhetsdatabladet i enlighet med förordning nr 1907/2006. För det tredje, kostnader för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och ett senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 2012, s. 1), som den rättsstridiga klassificeringen av högttemperatursbeck har medfört för dem.
- 21 Genom sex domar av den 16 december 2020, däribland de överklagade domarna, ogillade tribunalen respektive skadeståndstalan i identiska ordalag, med motiveringen att det första villkoret för unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar, det vill säga att det ska föreligga en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter, inte var uppfyllt.

Förfarandet vid domstolen och parternas yrkanden

- 22 Genom beslut av den 19 oktober 2021 förenades målen C-65/21 P och C-73/21 P–C-75/21 P vad gäller det muntliga förfarandet och domen.
- 23 Klagandena har i sina respektive överklaganden, vilka har samma lydelse, yrkat att domstolen ska
- upphäva de överklagade domarna,
 - återförvisa målen till tribunalen för ny prövning, och
 - låta tribunalen avgöra frågan om rättegångskostnaderna i förevarande förfarande när den har gjort den nya prövningen av målen.
- 24 Kommissionen, Konungariket Spanien och Echa har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandena, och
 - förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

- 25 Klagandena har åberopat sex grunder till stöd för sitt överklagande.

Den första grunden

Parternas argument

- 26 Klagandena har gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i punkt 71 i den första överklagade domen, i punkt 72 i den andra överklagade domen, i punkt 69 i den tredje överklagade domen och i punkt 72 i den fjärde överklagade domen, genom att avvisa grunden avseende kommissionens åsidosättande av sin omsorgsplikt med motiveringen att denna grund inte hade åberopats specifikt och självständigt i ansökan. Tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den fann att denna grund skulle särskiljas från grunden att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den underlät att beakta en relevant omständighet vid klassificeringen av högtemperatursbeck. Eftersom klagandena i sina ansökningar åberopade att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning, behövde klagandena inte heller åberopa grunden att kommissionen åsidosatt sin omsorgsplikt.
- 27 Kommissionen, med stöd av Echa, och den spanska regeringen har bestritt dessa argument och gjort gällande att talan inte kan vinna bifall på den första grunden.

Domstolens bedömning

- 28 I de punkter i de överklagade domarna som angetts i punkt 26 i förevarande dom avvisade tribunalen den grund som avsåg att kommissionen hade åsidosatt sin omsorgsplikt på grund av att klagandena inte specifikt och självständigt hade åberopat detta åsidosättande i sin ansökan, utan endast i sina repliker, och att denna grund inte heller kunde anses utgöra en utvidgning av en grund som redan anförts i ansökningarna.
- 29 Klagandena har hävdatt att grunden avseende åsidosättande av omsorgsplikten inte skiljer sig från den grund som avser en uppenbart oriktig bedömning som de hade åberopat i sina ansökningar och som endast utgjorde en utvidgning av denna grund.
- 30 Omsorgsplikten, som ingår i principen om god förvaltningssed och som är allmänt tillämplig på unionsadministrationens agerande i dess kontakter med allmänheten, innebär att administrationen måste handla med omsorg och försiktighet (dom av den 16 december 2008, Masdar (UK)/kommissionen, C-47/07 P, EU:C:2008:726, punkterna 92 och 93, och dom av den 4 april 2017, Ombudsmannen/Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, punkt 34).
- 31 Det åvilar unionsinstitutionerna att beakta omsorgsplikten när de använder sitt utrymme för skönsmässig bedömning. När en part gör gällande att den behöriga institutionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning, ska unionsdomstolen således pröva huruvida institutionen omsorgsfullt och opartiskt har prövat alla omständigheter som är relevanta i det aktuella fallet (dom av den 18 juli 2007, Industrias Químicas del Vallés/kommissionen, C-326/05 P, EU:C:2007:443, punkt 77, och dom av den 22 november 2017, kommissionen/Bilbaína de Alquitranes m.fl., C-691/15 P, EU:C:2017:882, punkt 35).
- 32 Det följer av denna rättspraxis från domstolen att grunden avseende åsidosättande av omsorgsplikten ofta sammanfaller med grunden avseende en uppenbart oriktig bedömning. Att omsorgsfullt och opartiskt beakta samtliga omständigheter som är relevanta i det aktuella fallet är visserligen inte i sig tillräckligt för att skydda den berörda institutionen från att göra en uppenbart oriktig bedömning. Det är emellertid den vanligaste orsaken till att denna institution har åsidosatt sin omsorgsplikt.
- 33 Så är i synnerhet fallet med den uppenbart oriktiga bedömning som kommissionen gjorde i förevarande fall när den klassificerade högtemperatursbeck som toxiskt i kategorierna akut 1 (H400) och kronisk (H410) på grundval av dess beståndsdelar, vilket tribunalen konstaterade i punkt 30 i domen av den 7 oktober 2015, Bilbaína de Alquitranes m.fl./kommissionen (T-689/13, ej publicerad, EU:T:2015:767), med motiveringen att kommissionen hade ”underlåtit att beakta alla relevanta omständigheter”. I dom av den 22 november 2017, kommissionen/Bilbaína de Alquitranes m.fl. (C 691/15 P, EU:C:2017:882, punkt 55), bekräftade domstolen tribunalens bedömning.
- 34 Det framgår emellertid av punkterna 55, 46, 46 respektive 45 i de ansökningar genom vilka talan väcktes av SGL Carbon, Química del Nalón, Deza och Bilbaína de Alquitranes att dessa gjorde gällande att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning. Detta fel utgör för övrigt själva grunden för deras skadeståndsyrkande, såsom tribunalen erinrade om i punkt 61 i den första överklagade domen, i punkt 62 i den andra överklagade domen, i punkt 59 i den tredje överklagade domen och i punkt 62 i den fjärde överklagade domen.

- 35 Tribunalen gjorde sig följaktligen skyldig till felaktig rättstillämpning när den avvisade grunden avseende åsidosättande av omsorgsplikten med motiveringen att den inte utgjorde en utvidgning av en grund som redan ingick i ansökningarna, utan en självständig grund som åberopats för sent.
- 36 Den omständigheten att grunden avseende åsidosättande av omsorgsplikten felaktigt ansågs vara en självständig grund och följaktligen inte kunde godtas då den åberopats för sent, påverkade emellertid inte prövningen av talan i första instans, eftersom detta argument, såsom framgår av punkterna 32 och 33 i förevarande dom, sammanblandas med argumentet om en uppenbart oriktig bedömning, vilket anfördes i ansökningarna genom vilken talan väcktes, såsom framgår av punkt 34 i förevarande dom och som prövades och underkändes av tribunalen. I sista meningen i punkt 114 i den första överklagade domen, punkt 115 i den andra överklagade domen, punkt 112 i den tredje överklagade domen och punkt 115 i den fjärde överklagade domen prövade tribunalen grunden avseende åsidosättande av omsorgsplikten i sak, även om det var för fullständighetens skull och tribunalen fann att åsidosättandet inte var tillräckligt klart för att utlösa unionens skadeståndsansvar.
- 37 Härav följer att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första grunden, eftersom den saknar verkan.

Den fjärde grunden

Parternas argument

- 38 Genom den fjärde grunden för deras respektive överklaganden, som ska prövas efter den första grunden, har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig tillämpning av försiktighetskriteriet och omsorgsplikten, eftersom den liksom den sistnämnda grunden avser ett påstått åsidosättande av försiktighets- och omsorgsplikten. Till stöd för denna grund har klagandena hänvisat till punkterna 104 och 105 i den första överklagade domen, punkterna 105 och 106 i den andra överklagade domen, punkterna 102 och 103 i den tredje överklagade domen och punkterna 105 och 106 i den fjärde överklagade domen.
- 39 Genom den första delen av denna grund har klagandena kritiserat tribunalen för att den, på grundval av riskbedömningskommitténs yttrande, undersökte om ämnenas vattenlöslighet uttryckligen nämndes i förordning nr 1272/2008 som en av de relevanta omständigheterna, i stället för att pröva huruvida kommissionen hade iakttagit den fasta rättsprincipen att samtliga relevanta omständigheter skulle beaktas. Tribunalens argumentation saknar följaktligen relevans med avseende på ordalydelsen i deras ansökningar.
- 40 Genom den andra delen av denna grund anser klagandena att tribunalen inte enbart borde ha beaktat riskbedömningskommitténs yttrande för att bedöma huruvida kommissionen hade agerat försiktigt och omsorgsfullt, med tanke på att denna kommitté inte själv är skyldig att iaktta försiktighet och omsorg.
- 41 Kommissionen, med stöd av Echa, och den spanska regeringen har bestritt denna grund.

Domstolens bedömning

- 42 Genom den fjärde grundens första del har klagandena hävdad att tribunalen misstog sig när den fann att kommissionens rättsstridiga handlande bestod i ett åsidosättande av förordning nr 1272/2008, trots att denna rättsstridighet, såsom klagandena hade anfört i sina ansökningar, bestod i underlåtenhet att beakta samtliga relevanta omständigheter, det vill säga ett åsidosättande av omsorgsplikten.
- 43 Tribunalen har i de överklagade domarna erinrat om att unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar förutsätter att flera villkor är uppfyllda, nämligen att det föreligger en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan åsidosättandet av den skyldighet som åligger den som har vidtagit rättsakten och den skada som de drabbade personerna har lidit (se dom av den 10 september 2019, HTTS/rådet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, punkt 32 och där angiven rättspraxis).
- 44 Vad gäller det första av dessa villkor fann tribunalen, i punkt 61 i den första överklagade domen, punkt 62 i den andra överklagade domen, punkt 59 i den tredje överklagade domen och i punkt 62 i den fjärde överklagade domen, att ”i linje med vad först tribunalen och sedan domstolen konstaterade i sina respektive domar – att den regel som överträtts står att finna i 4.1.3.5.5 i bilaga I till nämnda förordning och att det rör sig om sammanräkningsmetoden”.
- 45 Det ska påpekas att denna klassificeringsmetod för blandningar som är farliga för vattenmiljön består i att beräkna summan av de beståndsdelar som ingår i kategorierna akut 1 eller kronisk 1 som var och en har viktats med M-faktorn som motsvarar deras toxicitetsprofil. Domstolen erinrade i punkt 51 i domen av den 22 november 2017, kommissionen/Bilbaína de Alquitranes m.fl. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), att nämnda metod bygger på antagandet att de beståndsdelar som beaktats är till 100 procent upplösbara i vatten. Beståndsdelarna i högttemperatursbeck kan endast extraheras från högttemperatursbeck i begränsad utsträckning och detta ämne är mycket stabilt, såsom tribunalen med rätta konstaterade i punkt 32 i domen av den 7 oktober 2015, Bilbaína de Alquitranes m.fl./kommissionen (T-689/13, ej publicerad, EU:T:2015:767).
- 46 Av detta drog tribunalen, i punkt 30 i sistnämnda dom, inte slutsatsen att kommissionen hade åsidosatt sammanräkningsmetoden, utan att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av denna metod för att beräkna högttemperatursbecks vattentoxicitet. I punkterna 49–55 i dom av den 22 november 2017, kommissionen/Bilbaína de Alquitranes m.fl. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), fann domstolen att tribunalens bedömning inte utgjorde felaktig rättstillämpning.
- 47 Det ska i detta hänseende erinras om att unionen kan ådra sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar utan att en viss rättsregel har åsidosatts. Det framgår nämligen av domstolens fasta praxis att detta ansvar även kan inträda när en unionsinstitution har tillämpat en viss rättsregel som syftar till att de enskilda rättigheter på ett sätt som uppenbart och allvarligt underlåter att beakta de gränser som gäller för dess utrymme för skönsmässig bedömning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 mars 1996, Brasserie du pêcheur och Factortame, C-46/93 och C-48/93, EU:C:1996:79, punkt 55, dom av den 4 juli 2000, Bergaderm och Goupil/kommissionen, C-352/98 P, EU:C:2000:361, punkt 43, och dom av den 30 maj 2017, Safa Nicu Sepahan/rådet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, punkt 30).

- 48 I förevarande fall förefaller tribunalens konstaterande i de punkter i de överklagade domarna som nämnts ovan i punkt 44, enligt vilket kommissionen har åsidosatt sammanräkningsmetoden, strida mot innebörden av såväl tribunalens dom av den 7 oktober 2015, *Bilbaína de Alquitranes m.fl./kommissionen* (T-689/13, ej publicerad, EU:T:2015:767), som domstolens dom av den 22 november 2017, *kommissionen/Bilbaína de Alquitranes m.fl.* (C-691/15 P, EU:C:2017:882).
- 49 Det framgår emellertid av en genomläsning av de överklagade domarna i deras helhet att kvalificeringen av den rättsstridighet som kommissionen gjort sig skyldig till som ett åsidosättande av regeln om sammanräkningsmetoden inte överensstämmer med tribunalens slutliga ställningstagande i nämnda domar.
- 50 Det ska i detta hänseende påpekas att tribunalen, i punkt 89 i den första överklagade domen, i punkt 90 i den andra överklagade domen, i punkt 87 i den tredje överklagade domen och i punkt 90 i den fjärde överklagade domen, förklarade att den avsåg att pröva huruvida "kommissionens underlåtenhet" var tillräckligt klar mot bakgrund av de överväganden som föranledde tribunalen i dom av den 7 oktober 2015, *Bilbaína de Alquitranes m.fl./kommissionen* (T-689/13, ej publicerad, EU:T:2015:767), och därefter, i dom av den 22 november 2017, *kommissionen/Bilbaína de Alquitranes m.fl.* (C-691/15 P, EU:C:2017:882), konstaterade att kommissionen hade gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning vid klassificeringen av högttemperatursbeck. Inom ramen för denna prövning erinrade tribunalen dessutom, i punkt 100 i den första överklagade domen, i punkt 101 i den andra överklagade domen, i punkt 98 i den tredje överklagade domen och i punkt 101 i den fjärde överklagade domen, om att kommissionen enligt domarna om ogiltigförklaring hade gjort en uppenbart oriktig bedömning "vid tillämpningen av sammanräkningsmetoden".
- 51 Under dessa omständigheter, även om tribunalen i vissa punkter i de överklagade domarna nämnde åsidosättande av regeln om sammanräkningsmetoden, avsåg den i själva verket att hänvisa till kommissionens felaktiga tillämpning av denna regel.
- 52 Såsom generaladvokaten påpekade i punkt 62 i sitt förslag till avgörande ifrågasatte tribunalen följaktligen inte de konstateranden som gjorts i domarna om ogiltigförklaring, enligt vilka den omtvistade rättsaktens rättsstridighet berodde på att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att inte beakta alla relevanta uppgifter och omständigheter vid klassificeringen av högttemperatursbeck.
- 53 I motsats till vad klagandena har gjort gällande inom ramen för den fjärde grundens första del, är prövningen, i de omtvistade punkterna i de överklagade domarna, av frågan huruvida vattenlösligheten uttryckligen nämndes i förordning nr 1272/2008 relevant för bedömningen av huruvida det fel som kommissionen gjort sig skyldig till, vilket konstaterats av tribunalen och därefter av domstolen, var avsiktligt eller ousäktligt.
- 54 Överklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser den fjärde grundens första del.
- 55 Genom den andra delen av samma grund, som riktar sig mot punkterna 104 och 105 i den första överklagade domen, punkterna 105 och 106 i den andra överklagade domen, punkterna 102 och 103 i den tredje överklagade domen samt punkterna 105 och 106 i den fjärde överklagade domen, har klagandena kritiserat tribunalen för att endast ha hänvisat till riskbedömningskommitténs yttrande för att dra slutsatsen att kommissionen hade agerat på samma sätt som en normalt försiktig och omsorgsfull administration, varvid tribunalen bortsåg från att denna kommitté inte var skyldig att iaktta försiktighet och omsorg.

- 56 Domstolen påpekar inledningsvis att tribunalen, vid bedömningen av allvaret i kommissionens felaktiga bedömning vid klassificeringen av högttemperatursbeck, i punkterna 88–108 i den första överklagade domen, i punkterna 89–109 i den andra överklagade domen, i punkterna 86–106 i den tredje överklagade domen och i punkterna 89–109 i den fjärde överklagade domen, prövade andra omständigheter än riskbedömningskommitténs rapport, vilken särskilt behandlades i de punkter i de överklagade domarna som avses i föregående punkt. Det kan följaktligen inte hävdas att tribunalen uteslutande grundade sig på riskbedömningskommitténs yttrande för att dra slutsatsen att kommissionen handlade på samma sätt som en normalt försiktig och omsorgsfull administration.
- 57 Vidare konstaterar domstolen att tribunalen, i de punkter i de överklagade domarna som avses i punkt 56 i förevarande dom, inte angav att riskbedömningskommittén hade en försiktighets- och omsorgsplikt. Även om klagandena har avsett att kritisera tribunalen för att den ansåg att kommissionen kunde förlita sig på riskbedömningskommitténs yttrande och överlämpa sin försiktighets- och omsorgsplikt på riskbedömningskommittén, finner domstolen följaktligen inte något stöd för detta påstående i dessa punkter.
- 58 Av det ovan anförda följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den fjärde grundens andra del.
- 59 Härav följer att överklagandena inte kan vinna bifall såvitt avser någon del av den fjärde grunden.

Den andra grunden

Parternas argument

- 60 Klagandena har hävdad att tribunalen, i punkt 98 i den första överklagade domen, i punkt 99 i den andra överklagade domen, i punkt 96 i den tredje överklagade domen och i punkt 99 i den fjärde överklagade domen slog fast att punkt 4.1.3.5.5 i bilaga I till förordning nr 1272/2008, vid tidpunkten för antagandet av den omtvistade förordningen, inte kunde betraktas som en klar bestämmelse om kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning vid tillämpningen av sammanräkningsmetoden. Enligt dessa parter grundar sig denna slutsats på en felaktig tolkning av deras argument. Sökandena hävdade, i sina ansökningar genom vilka talan väcktes, att kommissionen hade underlåtit att beakta en relevant omständighet, nämligen vattenlösligheten hos högttemperatursbeck, trots att kommissionen enligt fast rättspraxis borde ha beaktat alla relevanta omständigheter, såsom vattenlöslighet. När tribunalen besvarade frågan huruvida den aktuella bestämmelsen var en klar regel, koncentrerade den sig således på ett argument som klagandena inte hade anført.
- 61 Tribunalen konstaterade därefter att det i nämnda bestämmelse inte uttryckligen anges att vattenlösligheten hos ett specifikt ämne ska beaktas. Enligt klagandena kan avsaknaden av ett uttryckligt omnämnande av en punkt i ordalydelsen i en unionsrättsakt inte befria kommissionen från skyldigheten att beakta alla relevanta omständigheter. Tribunalen bortsåg från den allmänna rättsprincipen att alla relevanta omständigheter ska beaktas oberoende av textens lydelse.
- 62 Enligt klagandena saknar dessutom de faktiska och vetenskapliga svårigheter som uppkommer till följd av klassificeringen av ämnena, såsom de beskrivits av tribunalen, relevans, eftersom det i förevarande fall, när det gäller bedömningen av "vattentoxiciteten" hos högttemperatursbeck, var uppenbart att detta ämnes vattenlöslighet skulle beaktas. Tribunalens påpekanden i punkterna 96 och 97 i den första överklagade domen, i punkterna 97 och 98 i den andra överklagade domen, i

punkterna 94 och 95 i den tredje överklagade domen och i punkterna 97 och 98 i den fjärde överklagade domen, är således inte relevanta med hänsyn till den klara och väl etablerade rättspraxis som det erinrats om i punkt 35 i domstolens dom av den 22 november 2017, kommissionen/Bilbaína de Alquitranes m.fl. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), enligt vilken kommissionen är skyldig att inom ramen för sin skönsmässiga bedömning beakta samtliga relevanta omständigheter vid klassificeringen av ett ämne.

- 63 Kommissionen, med stöd av Echa, och den spanska regeringen har bestritt dessa argument.

Domstolens bedömning

- 64 Såsom det har erinrats om i punkt 43 i förevarande dom kan en unionsinstitutions rättsstridiga handlande endast ådra sig skadeståndsansvar om det är fråga om en tillräckligt klar överträdelse.
- 65 Bland de omständigheter som unionsdomstolen kan komma att beakta vid bedömningen av huruvida detta villkor är uppfyllt återfinns, enligt domstolens fasta praxis, bland annat den överträdde eller felaktigt tillämpade regelns grad av klarhet och precision, omfattningen av det utrymme för skönsmässig bedömning som denna bestämmelse ger unionsmyndigheten samt frågan huruvida en eventuell felaktig rättstillämpning eller oriktig bedömning är ursäktlig eller oursäktlig (se, för ett liknande resonemang, bland annat dom av den 5 mars 1996, Brasserie du pêcheur och Factortame, C-46/93 och C-48/93, EU:C:1996:79, punkterna 55 och 56, dom av den 25 januari 2007, Robins m.fl., C-278/05, EU:C:2007:56, punkt 70, och dom av den 19 juni 2014, Specht m.fl., C-501/12–C-506/12, C-540/12 och C-541/12, EU:C:2014:2005, punkt 102).
- 66 När unionsdomstolen ska bedöma huruvida en rättsstridighet som en institution har gjort sig skyldig till kan medföra skadeståndsansvar för unionen, ankommer det följaktligen på unionsdomstolen att pröva samtliga relevanta omständigheter i detta avseende, såsom bland annat de ovannämnda omständigheterna, även om de inte har åberopats av parterna.
- 67 Härav följer att klagandena inte kan kritisera tribunalen för att den, i de punkter i de överklagade domarna som avses i punkt 60 i förevarande dom, uttalade sig om hur tydlig sammanräkningsmetoden var, med motiveringen att klagandena inte själva hade nämnt denna omständighet i sina inlagor.
- 68 Även om det antas att klagandena dessutom hade för avsikt att i sak kritisera tribunalens bedömning i samma punkter i de överklagade domarna, enligt vilken regeln i punkt 4.1.3.5.5 i bilaga I till förordning nr 1272/2008 är oklar, har de emellertid inte anfört några argument som kan ifrågasätta denna bedömning, vilken grundar sig på konstaterandet att regelns ordalydelse inte nämner att dess tillämplighet kan variera beroende på hur vattenlösligheten hos blandningen är.
- 69 Av det ovan anförda följer att överklagandena inte kan vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden

Parternas argument

- 70 Klagandena har kritiserat tribunalen för att den, i punkterna 105 och 107 i den första överklagade domen, i punkterna 106 och 108 i den andra överklagade domen, i punkterna 103 och 105 i den tredje överklagade domen och i punkterna 106 och 108 i den fjärde överklagade domen, slog fast att de tillämpliga bestämmelserna i förevarande fall var komplexa och att denna komplexitet kunde ursäktas att kommissionen inte beaktade vattenlösligheten hos högttemperatursbeck vid tillämpningen av sammanräkningsmetoden.
- 71 I syfte att begränsa fördelningen av rättegångskostnaderna slog tribunalen själv, i punkt 22 i beslutet av den 25 september 2019, *Bilbaína de Alquitranes m.fl./kommissionen* (T-689/13 DEP, ej publicerat, EU:T:2019:698), fast att samma rättsregel var klar. Klagandena anser därför att tribunalen, i strid med artikel 36 och artikel 53 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, har underlåtit att motivera sitt avgörande genom att inte ange något skäl för en sådan åtskillnad.
- 72 Kommissionen, med stöd av Echa, och den spanska regeringen anser att talan inte kan vinna bifall på denna grund.

Domstolens bedömning

- 73 Domstolen påpekar inledningsvis att det inte föreligger någon motsägelse mellan, å ena sidan, konstaterandet i de överklagade domarna av komplexiteten hos de tillämpliga bestämmelserna avseende klassificeringen av högttemperatursbeck och, å andra sidan, resonemanget i punkt 22 i beslutet av den 25 september 2019, *Bilbaína de Alquitranes m.fl./kommissionen* (T-689/13 DEP, ej publicerat, EU:T:2019:698), enligt vilket de frågor som uppkommit genom klassificeringen av högttemperatursbeck inom ramen för talan mot denna klassificering inte var så atypiska och komplexa att det var motiverat att hänskjuta prövningen av denna talan till en utökad sammansättning av domstolen.
- 74 Klagandena har inte heller angett på vilket sätt den skillnad som de har gjort gällande mellan de överklagade domarna och detta beslut vad gäller frågan huruvida sammanräkningsmetoden är klar i sig, om den antas vara styrkt, medför att nämnda domar är rättsstridiga.
- 75 Under alla omständigheter följer det av fast rättspraxis att tribunalens skyldighet att motivera sina domar i princip inte kan utsträckas så långt att det krävs att tribunalen motiverar den lösning som valts i ett mål i förhållande till den lösning som har valts i ett annat mål som anhängiggjorts vid den, även om lösningen rör samma beslut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 2013, *Team Relocations m.fl./kommissionen*, C-444/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:464, punkt 66 och där angiven rättspraxis, och dom av den 26 januari 2017, *Duravit m.fl./kommissionen*, C-609/13 P, EU:C:2017:46, punkt 90 och där angiven rättspraxis).
- 76 Av det ovan anförda följer att överklagandena inte kan vinna bifall såvitt avser den tredje grunden.

Den femte grunden

Parternas argument

- 77 Genom den femte grunden har klagandena gjort gällande att punkterna 101 och 112 i den första överklagade domen, punkterna 102 och 113 i den andra överklagade domen, punkterna 99 och 110 i den tredje överklagade domen samt punkterna 102 och 113 i den fjärde överklagade domen är otillräckligt motiverade.
- 78 Genom den första delen av denna grund har klagandena gjort gällande att tribunalen, såsom den gjorde i punkt 101 i den första överklagade domen, i punkt 102 i den andra överklagade domen, i punkt 99 i den tredje överklagade domen och i punkt 102 i den fjärde överklagade domen, inte kunde beteckna kommissionens tillvägagångssätt som ”rigoröst” och ”försiktigt”, med tanke på att kommissionens tillvägagångssätt var behäftat med en uppenbart oriktig bedömning.
- 79 Genom den andra delgrunden har klagandena gjort gällande att motiveringen i punkt 112 i den första överklagade domen, i punkt 113 i den andra överklagade domen, i punkt 110 i den tredje överklagade domen och i punkt 113 i den fjärde överklagade domen är motsägelsefull, eftersom tribunalen konstaterade dels att skälen till att högttemperatursbeck inte hade klassificerats på nytt efter det att klassificeringen hade underkänts inte var kända, dels att avsaknaden av en ny klassificering visade på svårigheterna med att tillämpa sammanräkningsmetoden på ett korrekt sätt, vilket gjorde att kommissionens misstag inte kunde betecknas som ”oursäktligt”.
- 80 Kommissionen, med stöd av Echa, och den spanska regeringen anser att talan inte kan vinna bifall på denna grund.

Domstolens bedömning

- 81 Genom den första delgrunden har klagandena kritiserat tribunalen för att den, i de punkter i de överklagade domarna som avses i punkt 78 i förevarande dom, fann att kommissionen i förevarande fall hade intagit ett rigoröst och försiktigt synsätt, med motiveringen att den ”[hade] tillämpat sammanräkningsmetoden i strikt överensstämmelse med ordalydelsen i [punkt 4.1.3.5.5 i bilaga I till förordning nr 1272/2008]”, och att den ”avsåg att agera inom gränserna för sin behörighet, vilket i allmänhet kan betraktas som ett försiktigt synsätt och, med hänvisning till punkt 75 i generaladvokaten Bobeks förslag till avgörande i målet kommissionen/Bilbaína de Alquitranes m.fl. (C-691/15 P, EU:C:2017:646), fann att ”principen om ett sådant tillvägagångssätt endast kan lovordas”.
- 82 Domstolen påpekar att denna argumentation grundar sig på en felaktig tolkning av de överklagade domarna.
- 83 För det första har tribunalen, i motsats till vad klagandena har hävdad, inte betecknat kommissionens tillvägagångssätt i förevarande fall, utan endast den omständigheten att en institution allmänt sett agerar inom ramen för sin behörighet, som ”försiktigt”. Tribunalen underströk framför allt att kommissionen hade för avsikt att agera med iakttagande av sina befogenheter och att dess felaktiga bedömning följaktligen inte var avsiktlig eller oursäktlig.

- 84 För det andra underlät tribunalen inte att, i slutet av punkt 101 i den första överklagade domen, punkt 102 i den andra överklagade domen, punkt 99 i den tredje överklagade domen och punkt 102 i den fjärde överklagade domen och i början av de följande punkterna i dessa domar, erinra om att kommissionens tillvägagångssätt i förevarande fall hade visat sig vara felaktigt och att det av tribunalen och domstolen hade bedömts vara behäftat med en uppenbart oriktig bedömning.
- 85 Klagandenas anmärkning i den femte grundens första del kan följaktligen inte godtas.
- 86 Den andra delen av samma grund avser den påstått motsägelsefulla motiveringen av de punkter i de överklagade domarna som nämns i punkt 79 i förevarande dom, i vilka tribunalen drog slutsatser av den omständigheten, som nämns i punkt 111 i den första överklagade domen, i punkt 112 i den andra överklagade domen, i punkt 109 i den tredje överklagade domen och i punkt 112 i den fjärde överklagade domen, att kommissionen inte hade gjort en ny klassificering av högtemperatursbeck vid tidpunkten för de överklagade domarna och till följd av domstolens dom av den 22 november 2017, kommissionen/Bilbaína de Alquitranes m.fl. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), vilken hade bekräftat den partiella ogiltigförklaringen av den omtvistade förordningen.
- 87 Domstolen konstaterar, i likhet med vad klagandena har gjort gällande, att motiveringen av dessa punkter är motsägelsefull. Medan tribunalen i den första meningen medgav att den inte kan dra någon slutsats om avsaknaden av en ny klassificering av högtemperatursbeck efter det att den föregående klassificeringen underkändes, utan att känna till skälen till detta, anförde den i de följande meningarna att denna omständighet ”kan utgöra en god illustration till hur svårt det kan vara att tillämpa sammanräkningsmetoden korrekt” och att ”den omständigheten – som möjligen framgår i det aktuella fallet – [att det] är svårt att rätta det fel som kommissionen begick ... således också [kan] ses som ett argument mot att detta fel ska anses som ursäktligt”.
- 88 Denna motsägelse kan emellertid inte motivera att de överklagade domarna upphävs.
- 89 Tribunalen fann nämligen att kommissionens uppenbart oriktiga bedömning var ursäktlig efter en redogörelse i punkterna 99–113 i den första överklagade domen, i punkterna 100–114 i den andra överklagade domen, i punkterna 97–111 i den tredje överklagade domen och i punkterna 100–114 i den fjärde överklagade domen.
- 90 De punkter i de överklagade domarna som avses i punkt 79 i förevarande dom, vilka kritiserats inom ramen för den femte grundens andra del, avser följaktligen endast en underordnad aspekt av den motivering som tribunalen utvecklade till stöd för domslutet i de överklagade domarna, vilken huvudsakligen motiverar att kommissionens uppenbart oriktiga bedömning är ursäktlig med hänsyn till komplexiteten i klassificeringen av ett ämne och svårigheten att tolka regeln om sammanräkningsmetoden. Överklagandena innehåller emellertid inga argument som syftar till att visa att motiveringen i sin helhet är otillräcklig. Härav följer att den femte grundens andra del inte kan motivera att de överklagade domarna upphävs och att överklagandet således inte kan vinna bifall såvitt avser denna delgrund.

Den sjätte grunden

Parternas argument

- 91 Klagandena har gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i punkterna 106 och 108 i den första överklagade domen, i punkterna 107 och 109 i den andra överklagade domen, i punkterna 104 och 106 i den tredje överklagade domen och i punkterna 107 och 109 i den fjärde överklagade domen, genom att slå fast att kommissionens tillvägagångssätt kunde ursäktas med stöd av försiktighetsprincipen.
- 92 Enligt klagandena förutsätter tillämpningen av försiktighetsprincipen att det råder osäkerhet om förekomsten eller omfattningen av de risker människors hälsa utsätts för och att skyddsåtgärder kan vidtas utan att man behöver vänta på att det fullt ut visas att riskerna faktiskt förekommer och hur allvarliga de är.
- 93 Denna princip är inte tillämplig vid klassificering av ett ämne, vilket framgår av att denna princip inte nämns i förordning nr 1272/2008. Denna princip kan nämligen endast åberopas efter en riskbedömning, såsom domstolen slog fast i domen av den 1 oktober 2019, Blaise m.fl. (C-616/17, EU:C:2019:800). Det är först efter en riskbedömning som de behöriga myndigheterna kan åberopa försiktighetsprincipen för att motivera begränsningar. Försiktighetsprincipen kan däremot inte åberopas i ett tidigare skede.
- 94 Kommissionen, med stöd av Echa, och den spanska regeringen har bestritt dessa argument.

Domstolens bedömning

- 95 Det ska inledningsvis påpekas att även om det i artikel 191.2 FEUF föreskrivs att miljöpolitiken bland annat ska grundas på försiktighetsprincipen, ska denna princip också tillämpas inom ramen för unionens övriga politikområden, särskilt när det gäller politiken för skydd av folkhälsan och när unionens institutioner inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna eller politiken för den inre marknaden vidtar åtgärder för att skydda människors hälsa (dom av den 1 oktober 2019, Blaise m.fl., C-616/17, EU:C:2019:800, punkt 41).
- 96 Enligt försiktighetsprincipen kan skyddsåtgärder vidtas då det råder osäkerhet om förekomsten eller omfattningen av de risker människors hälsa utsätts för, utan att man behöver vänta på att det fullt ut visas att riskerna verkligen föreligger och hur allvarliga de är. Om resultaten av genomförda undersökningar inte är så övertygande att det är möjligt att med säkerhet fastställa förekomsten eller omfattningen av den påstådda risken, men det likväl är sannolikt att det skulle uppstå en verklig skada för folkhälsan om risken förverkligades, är det med beaktande av försiktighetsprincipen motiverat att vidta restriktiva åtgärder (dom av den 1 oktober 2019, Blaise m.fl., C-616/17, EU:C:2019:800, punkt 43 och där angiven rättspraxis).
- 97 Följaktligen är denna princip bland annat tillämplig inom ramen för klassificeringen av ett ämne på grundval av förordning nr 1272/2008, när det vid bedömningen av de risker som detta ämne medför för miljön och människors hälsa fortfarande råder osäkerhet.
- 98 Tribunalen gjorde således en riktig bedömning när den, i de punkter i de överklagade domarna som avses i punkt 91 i förevarande dom, slog fast att ”det inte [går] att bortse från försiktighetsprincipen i samband med klassificering av kemiska ämnen och blandningar”, att

denna princip ”innebär att behöriga myndigheter i fall av osäkerhet får vidta lämpliga skyddsåtgärder mot vissa potentiella folkhälso-, säkerhets- och miljörisker utan att behöva vänta på att det fullt ut visas att riskerna faktiskt förekommer och hur allvarliga de är” och att klassificeringen av ämnen och blandningar syftar till ”att säkerställa en hög skyddsnivå för miljön under fullständigt iakttagande av försiktighetsprincipen”.

- 99 Av dessa skäl fastslog tribunalen, åtminstone underförstått, att försiktighetsprincipen är tillämplig i förevarande fall och kan ha motiverat klassificeringen av högtemperatursbeck som ett ämne med akut vattentoxicitet i kategori 1 (H400) och kronisk vattentoxicitet i kategori 1 (H410). Denna tolkning av de överklagade domarna, som klagandena har gjort gällande, stöds, i punkt 105 i den första överklagade domen, i punkt 106 i den andra överklagade domen, i punkt 103 i den tredje överklagade domen och i punkt 106 i den fjärde överklagade domen, av att det talas om en ”sådan situation kännetecknad av ovisshet om den exakta sammansättningen av högtemperatursbeck”.
- 100 Det framgår emellertid varken av tribunalens dom av den 7 oktober 2015, *Bilbaína de Alquitranes m.fl./kommissionen* (T-689/13, ej publicerad, EU:T:2015:767), i vilken det konstaterades att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning vid klassificeringen av högtemperatursbeck, eller av domstolens dom av den 22 november 2017, *kommissionen/Bilbaína de Alquitranes m.fl.* (C-691/15 P, EU:C:2017:882), i vilken överklagandet av den första domen ogillades, att det förelåg en osäkerhet om riskerna avseende högtemperatursbecks vattentoxicitet, så att kommissionen hade skäl att åberopa försiktighetsprincipen. Eftersom tribunalen och domstolen har slagit fast att kommissionen gjort en felaktig bedömning av riskerna med ett sådant fel, kan det inte med framgång hävdas att denna felaktiga bedömning kvarlämnade osäkerhet om omfattningen av dessa risker.
- 101 Härav följer att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att försiktighetsprincipen var tillämplig vid klassificeringen av högtemperatursbeck, vilket innebar att det fel som kommissionen gjorde i detta sammanhang inte kunde medföra utomobligatoriskt skadeståndsansvar för unionen.
- 102 Det framgår emellertid av de överklagade domarna, särskilt av punkt 106 i den första överklagade domen, punkt 107 i den andra överklagade domen, punkt 104 i den tredje överklagade domen och punkt 107 i den fjärde överklagade domen, att tribunalen endast för fullständighetens skull angav att även försiktighetsprincipen kunde motivera en sådan klassificering. Såsom framgår av bland annat punkt 114 i den första överklagade domen, punkt 115 i den andra överklagade domen, punkt 112 i den tredje överklagade domen och punkt 115 i den fjärde överklagade domen fann tribunalen att det fel som kommissionen hade begått inte kunde medföra utomobligatoriskt skadeståndsansvar för unionen framför allt med hänsyn till komplexiteten i klassificeringen av ett ämne och svårigheten att tolka regeln om sammanräkningsmetoden.
- 103 Den sjätte grunden är således verkningslös och talan kan inte bifallas på denna grund.
- 104 Av det ovan anförda följer att överklagandena ska ogillas.

Rättegångskostnader

- 105 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i rättegångsreglerna ska gälla i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 106 I artikel 140.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i dessa regler också ska tillämpas i mål om överklagande, föreskrivs att medlemsstater och institutioner som har intervenerat ska bära sina rättegångskostnader.
- 107 I artikel 184.4 i rättegångsreglerna föreskrivs att om en part som intervenerar i första instans deltar i förfarandet, kan domstolen besluta att den ska bära sina egna rättegångskostnader.
- 108 Kommissionen har yrkat att klagandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klagandena har tappat målet, ska de bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.
- 109 Konungariket Spanien och Echa, som intervenerat i första instans, ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) Överklagandet ogillas i samtliga mål.**
- 2) SGL Carbon SE, Química del Nalón SA, Deza a.s. och Bilbaína de Alquitrans SA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.**
- 3) Konungariket Spanien och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) ska bära sina rättegångskostnader.**

Underskrifter